

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/569/2014/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

350/2015. számú (IX. 24.)

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2014. szeptember 8-án, postai úton előterjesztett **panaszát** a 2015. szeptember 24-én – Fráterné dr. Ferenczy Nóra távollétében - megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a Budapesti (...) kerületi Rendőrkapitányság– vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedés nem történt, illetve alapjogot sértő intézkedés nem állapítható meg.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos panaszbeadványát 2014. szeptember 8-án, postai úton terjesztette elő. A panaszos beadványában a rendőri intézkedést több ponton is sérelmezi.

I.

1) A panaszos 2014. szeptember 8-án kelt első beadványában egy 2014. szeptember 6-ai rendőri intézkedést sérelmez. Előadta, hogy 2014. szeptember 6-án a D.-i Járási Gyámhivatal által meghatározott kapcsolattartási időpontban megjelent a Budapest I. utcában, ahol a panaszos gyermekkel való kapcsolattartását K. A.-né ismételt megakadályozta. Emiatt a panaszos rendőri segítséget kért a 112-es telefonszámon, ahol átirányították a Rendőrkapitányságra. A panaszos azt is megjegyezte, hogy K. A.-né is kért rendőri segítséget.

¹ Az Rtv. 93/A. §. (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük

Ezt követően 16 óra 30 perc és 16 óra 45 perc között megérkeztek a rendőrfőnökök, akik megkezdték a rendőri intézkedést. A panaszos sérelmezte azt, hogy a rendőrök nem köszöntek, nem mutatkoztak be, valamint sem a jelvényt, sem a jelvény számukat nem mutatták fel, csupán egy kérdést tettek fel a panaszosnak: „Történt változás?”. Továbbá a panaszos állítása szerint a rendőrök egy a panaszos által nem létezőnek vélt, fel nem mutatott dokumentumra hivatkozva őt meghazudolták, hazugnak nevezték. A hivatkozott dokumentum szerint a panaszos nem viheti el a gyermekeit kapcsolattartás céljából a lakásból.

A panaszos panaszlevelében azt is megemlítette, hogy az apai oldallal elmérgesedett rossz viszony miatt, ez már a sokadik rendőrségi intézkedés a kapcsolattartások alkalmával. A panaszos eddig mind a Rendőrkapitányság járőrei, illetőleg mind a D. Rendőrkapitányság járőrei esetében maximális tiszteletet és profizmust tapasztalt.

A panaszos beadványában leírta, hogy a járőrök intézkedését hang- illetve képfelvétel alapján nem tudja alátámasztani. A panaszos egy tanút (az élettársát) nevezett meg, aki az állításait igazolni tudja: K. R.

A panaszos beadványa végén elmondta, hogy szabálytalannak tartja a rendőri intézkedést. Sajnálattal tapasztalta, hogy a rendőrök nem segítettek a láthatást, hanem akadályozták.

2) A panaszos 2014. október 8-án előterjesztett beadványában az alábbiakkal egészítette ki a panaszát. Sérelmezi azt a tényt, hogy az intézkedő rendőr nem az igazat írta le jelentésében, mely szerint a panaszos agresszívan beszélt a rendőrökkel. Továbbá a panaszos állítása szerint őt nem tájékoztatta szakszerűen a rendőr, illetőleg a rendőr azt állította, hogy a panaszosnak is van olyan végzése, amelyben rögzítve van az, hogy nem viheti el a gyerekeket a lakásból a kapcsolattartás ideje alatt. A panaszos kérte, hogy a mutassa meg a nagymama a hivatkozott határozatot, de ennek ellenére nem történt meg.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott iratok alapján az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető 2014. november 4-én kelt átiratában a következőkről tájékoztatta a Testületet.

K. A r. ezds., rendőrségi főtanácsos, kapitányságvezető tájékoztatásában előadta, hogy a panaszos panasszal élt a gyermek-elhelyezési vita kapcsán foganatosított rendőri intézkedéssel szemben. Panaszában kifejtette, hogy a rendőrök köszönés helyett, „történt változás?” kérdéssel üdvözölték, továbbá nem mutatkoztak be, nem közölték a jelvény számukat sem. Meghazudolták, és hazugnak nevezték, illetőleg egy szerinte nem létező papírra hivatkozva nem engedték, hogy elvigye a nagyszülőtől a gyermekeket.

A panaszost ugyanezt a panaszlevelet a Rendőrkapitányság részére is megküldte 2014. szeptember 8-án. A RobotZsaru rendszerben történt előzménykutatás után egy időpontot, 2014. július 12-ét jelölt meg a rendszer, mely szerint történt rendőri intézkedés a kérdéses ügyben.

Tekintettel a fentiekre, az eljárás 2014. szeptember 15-én végzéssel megszüntetésre került, elkészttség miatt. Azonban a későbbiek során a panaszügy kapcsán elkészített parancsnoki kivizsgálás megállapította, hogy a panaszos egy 2014. szeptember 6-án – hasonló témakörben, ugyanazon rendőr által – fogatosított rendőri intézkedés miatt élt panasszal levelében. Erre tekintettel a megszüntető végzés hatályon kívül helyezéséről, és egyben a Független Rendészeti Panasztestület döntéséig az eljárás felfüggesztéséről döntött a Rendőrkapitányság.

A tájékoztatóban foglaltak alapján, az elkészített parancsnoki kivizsgálás megállapította, hogy 2014. szeptember 6-án, 16 óra 40 perckor Cs. V. r. törm.), valamint D. G. r. törm. megjelentek a Budapest I. utcai ingatlanál. A panaszos telefonon értesítette a rendőrséget, mely szerint a gyermekeit a nagyszülő nem adja át részére.

Az intézkedés elején a rendőrök köszöntek, bemutatkoztak, közölték beosztási helyüket, rendfokozatukat, valamint azonosító számukat. Cs. V. r. törm. azért kérdezte meg a panaszost, hogy történt-e változás, mivel a gyermek-elhelyezési vita kapcsán már korábban is ő intézkedett az ügyben. A rendőr arra utalt, hogy született-e már jogerős bírósági döntés a gyermekek elhelyezését illetően. A panaszos nem rendelkezett bírósági, illetőleg gyámhatósági iratokkal a helyszínen.

A rendőrök ezt követően meghallgatták a nagyszülőt is, aki bemutatta a gyámhatóság 2014. augusztus 25-i határozatát, melyben az szerepel, hogy látogathatja az édesanya a gyermekeket, azonban a nagyszülő házából nem viheti ki őket. Mivel a panaszos élettársa segítségével el szándékozta vinni a gyermekeket a helyszínről, ezért a rendőrök a határozat alapján felvilágosították, hogy ezt nem teheti meg. Ezt követően a panaszos közölte, hogy panasszal fog élni a rendőri intézkedés ellen. Erre tekintettel a rendőrök tájékoztatták a panaszost, hogy hol és milyen módon teheti meg a panaszát.

A parancsnoki kivizsgálás jogszerűnek és szakszerűnek minősítette a rendőri intézkedést. Az intézkedés során a rendőrök nem nevezték „hazugnak” a panaszost, tárgyilagosan, jogszabályi előírások szerint jártak el.

Továbbá K. A. r. ezds., kapitányságvezető tájékoztatta a Testületet arról, hogy az ügyel kapcsolatban nem áll rendelkezésre hanganyag, illetőleg videofelvétel. A rendőri intézkedés kapcsán rendelték el szabálysértési-, valamint büntetőeljárást.

2) B. Z. r. örgy., rendészeti osztályvezető 2014. szeptember 22-én készítette el jelentését a parancsnoki kivizsgálásról, amelyből az alábbiak derülnek ki.

A panasz alapjául szolgáló rendőri intézkedés, 2014. szeptember 6-án 16 óra 40 perckor történt a Budapest I. utca előtt. Cs. V. r. törm. és D. G. r. törm. rendőrök D.P. központ utasítására jelentek meg az előbbi címen. A panaszos telefonon kért segítséget, mely szerint a gyermekeit szeretné magával vinni, volt élettársa nagymamájától, mivel a Gyámhatóság láthatási jogot állapított meg a részére, amivel élni szeretne. A helyszínen azonban nem rendelkezett semmilyen irattal sem. A panasza szerint a rendőrök nem segítettek neki, sőt akadályozták a láthatást. Nem köszöntek, sem jelvényt, sem jelvényt számot nem mutattak neki.

A jelentést elkészítő, B. Z. r. őrgy. rendészeti osztályvezető beszámolt arról, hogy a panaszos és volt élettársa között, évek óta megromlott a viszony. Szerelmükből született két gyermek, akik láthatási jogának a rendezéséről a Gyámhatóságon eljárás van folyamatban. A végső döntést a bíróság fogja meghozni, de arra még várni kell. Az elmúlt időszakban, hasonló bejelentés miatt, 2014. július 11-én, július 12-én, és a szóban forgó szeptember 6-án történt rendőri intézkedés. Ezeken felül, az ellenérdekű felek több feljelentést is tettek egymás ellen a kerületi rendőrkapitányságon. A panaszos minden egyes rendőri intézkedés alkalmával elmondta, hogy azért kéri a hatóság segítségét, hogy nyoma legyen az esetnek, mellyel alátámaszthatja, igazolhatja problémáit, és ezzel, ezekkel elősegítheti a kedvező bírói döntést.

A járőrök elmondták, hogy a helyszínre érve, a rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 20. § (2) bekezdésében, valamint a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 5. § (1) bekezdésében foglaltak szerint megkezdték intézkedésüket a panaszossal szemben. A napszaknak megfelelően köszöntek, bemutatkoztak, közölték beosztási helyüket, rendfokozatukat, azonosító számukat. A kapitányságvezető megjegyezte, hogy egyenruhás rendőrként a járőrökön kifüggesztve található, és látható a vezeték és keresztnévük, valamint a jelvényük, azon pedig a jelvéyszámuk.

Cs. V. r. törm. megkérdezte a panaszostól, hogy történt-e valami változás az ügyben, mivel a helyszínen a panaszos nem rendelkezett hivatalos irattal. A kapitányságvezető megemlítette azt, hogy a járőr ugyanezzel a problémával kapcsolatban intézkedett július 12-én, és emlékezett az esetre, ezért tette fel az előbbi kérdést. A járőr elmondása alapján a bejelentő erre a kérdésre agresszívan reagált és közölte, hogy a múltkori intézkedéssel sem elégedett.

Ezt követően a járőr meghallgatta az ellenérdekű felet, a nagymamát, akinél a két gyermek lakott. K. A-né elmondta, hogy nevezték ki a gyerekek gyámjának. A gyámságról szóló 2014. augusztus 25-én kelt számú határozatot a járőröknek bemutatta. A papír rendelkezik a továbbiakban arról is, hogy az anyuka, a panaszos családi házon belül látogathatja gyermekeit, de onnan nem viheti el őket. A panaszos nem volt hajlandó a lakásba bemenni, azt mondta, hogy ha nem viheti el a gyerekeit, akkor nem is kívánja látni őket. Ugyanígy tett július 12-én is, amikor szintén nem kívánta látni a gyerekeket abban az esetben, ha nem engedik őket elvinni.

A járőrök közölték, hogy a határozat szerint a gyermeket nem viheti el az anya. Mivel a panaszos elégedetlen volt a döntéssel, ezért közölte, hogy panasszal fog élni a rendőri intézkedés ellen. A járőrök az intézkedés végén az Rtv. 20 § (2) bekezdésében írt kötelezettségüknek eleget téve tájékoztatták a feleket, hogy hol és milyen időtartamon belül terjeszthetik elő panaszukat a rendőri intézkedéssel szemben.

Miután a panaszos eltávozott a helyszínről, a járőrök bementek a házba, és ott megtalálták mindkét gyermeket sérülés- és panaszmentesen.

B. Z. r. őrgy. rendészeti osztályvezető a kivizsgálás során megállapította, hogy a végrehajtott rendőri intézkedés jogszerű és szakszerű volt. A rendőrök a vonatkozó jogszabályok, a Rtv., valamint a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseit betartva folytatták le az intézkedésüket.

B. Z. r. őrgy. rendészeti osztályvezető elmondása alapján mindkét járőr már évek óta teljesít szolgálatot a R. Osztályon. Intézkedéseik jogszerűek és szakszerűek, tisztelettudóan kommunikálnak, valamint intézkednek az állampolgárokkal. Az eddigiek során még nem érkezett panasz rájuk.

A kapitányságvezető átirata végén jelentette, hogy a kivizsgálás során a B. Z. r. őrgy. rendészeti osztályvezető nem állapított meg szabálytalanságot, ezért sem büntetőjogi, sem fegyelmi eljárás lefolytatását nem javasolja.

3) Cs. V. r. törm. 2014. szeptember 11-én jelentette, hogy 2014. szeptember 6-án 16 óra 40 perckor a T. I. K. utasítására az Rtv. 11. § (1) bekezdés alapján érkezett meg a Budapest I. utcába, mivel onnan gyermek elhelyezési vitáról érkezett bejelentés.

A történetekkel kapcsolatban Cs. V. r. törm. el kívánta mondani, hogy a helyszínre érkezéskor a fenti címen a ház előtt fogadta őt a bejelentő, a panaszos, akinek az Rtv. 20. § (2) bekezdésében valamint a Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdésében foglaltakban meghatározottak szerint a napszaknak megfelelően köszönt, majd ezután bemutatkozott, és közölte rendfokozatát, jelvényszámát, valamint azt, hogy melyik szervezeti egységénél teljesített szolgálatot. Ezt követően az Rtv. 29. § (1) bekezdése alapján - a körözési rendszerben történő ellenőrzés céljából a közrend, a közbiztonság védelme érdekében - igazoltatta a panaszost, majd megkérdezték tőle, hogy mi a panasza. A panaszos elmondta, hogy gyerekeiért jött K. G-ért és K. Z. E-ért láthatásra és szeretne volna magával vinni őket, azonban ezt K. A-né megakadályozta. Az intézkedő járőr megkérte a bejelentőt, hogy mutasson valamilyen írásos végzést, mely rendelkezik arról, hogy mikor és hol látogathatja gyermekeit. Erre a bejelentő azt válaszolta, hogy nem hozott magával semmilyen papírt. Mivel Cs. V. r. törm. elmondása alapján a panaszos nem hozott magával semmilyen iratot, illetőleg már korábban is intézkedett a panaszossal ugyanebben az ügyben 2014. július 12-én, amiről rendőri jelentést is készített ezért megkérdezte tőle, hogy történt-e valami változás az ügygel kapcsolatban, keletkezett-e újabb a Gyámhivatal által hozott határozat a gyermekek láthatásával, felügyeletével kapcsolatban. A panaszos erre agresszíven azt válaszolta, hogy nem történt változás, és a múltkori rendőri intézkedés is el volt rontva.

Ezt követően a jelentésben Cs. V. r. törm. előadta, hogy az Rtv. 29. § (1) bekezdés alapján - körözési rendszerben történő ellenőrzés céljából a közrend, közbiztonság védelme érdekében - igazoltatta, majd meghallgatta K. A-nét, aki elmondta, hogy a gyermekeknek a 2014. augusztus. 25-én kelt határozat szerint ő a gyámja, mivel az anyjuktól elvették őket, mert bántalmazta őket. A gyermekeket az anya a Budapest I. utcában található családi házon belül látogathatja, és onnan nem viheti magával egyikőjüket sem. A jelentésben foglaltak szerint K. A-né előadta, hogy S. B. Zs. és élettársa K. R. megjelent a háza előtt és követelték a két gyermeket, hogy szeretnék onnan elvinni. Ekkor K. A-né közölte velük, hogy az anyát beengedi a lakásba, hogy láthassa gyermekeit, de onnan nem viheti el őket. Ez a panaszosnak nem volt kedvező, így rendőrt hívott, továbbá K. R. rugdosta a vaskaput, valamint többször „le bűdös k****cigányozta” K. A-nét. A kapuban rongálási kár nem keletkezett, valamint bántalmazás nem történt.

A fentieket Cs. V. r. törm. jelentette L. KCSV-nek, aki közölte, hogy mindkét felet figyelmeztesse a jogkövető magatartásra és azt tartsák be.

Továbbá Cs. V. r. törm. előadta jelentésében, hogy a bejelentőt, illetőleg az ott tartózkodó személyek egyikét sem nevezte hazugnak, valamint a bejelentő által kért gyermekek láthatóságát nem akadályozta, mivel a helyszínen lévő határozatokban – amelyeket a 2014. szeptember 06-án kelt jelentése mellé csatolt - az szerepelt, hogy a panaszos. az 1. – és a 3. számú hétvége szombatján 16 óra és 19 óra közötti időben látogathatja őket. a Budapest I. utcai családi házban, ahonnan nem viheti el egyik gyereket sem. Cs. V. r. törm. azt is elmondta, hogy a felek jelenlétében a tőle elvárható felvilágosítást az Rtv. 24. § (1) bekezdése alapján megadta. K. A-né többször felhívta figyelmét a panaszosnak, hogy amennyiben látni akarja gyermekeit, azt megteheti bent a lakásban. Erre a panaszos azt válaszolta, hogy ha nem viheti el a gyerekeket, akkor nem is akarja látni őket. Valamint elmondta, hogy csak azért kért rendőri intézkedést, hogy minél több rendőri jelentés készüljön a hatósági vitáról, és ha kell minden hétvége szombatján megjelenik mindaddig, amíg el nem tudja vinni a gyerekeit.

Ezt követően a bejelentő és élettársa közölte Cs. V. r. törm-rel, hogy nincs megelégedve a rendőri intézkedéssel, ezért panaszt tesz ellene. Erre tekintettel Cs. V. r. törm. az Rtv. 20. § (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően közölte velük, hogy a panaszt bármelyik Rendőrkapitányságon vagy B. T. utcában alatt található Független Rendészeti Panasztestületnél megtehetik. Ezt követően távoztak a helyszínről. Mindezek után K. A-né beengedte Cs. V. r. törm-t a házba, ahol meggyőződött arról, hogy mindkét gyermek sérülés- és panaszmentesen a lakásban tartózkodik.

4) A rendőrség mellékelte a panaszos rendőri intézkedés ellen előterjesztett panaszbeadványa alapján indult eljárásban meghozott megszüntető végzést, amely a következőket tartalmazza.

A panaszos a Budapest I. utcában, a Rendőrkapitányság beosztottjai által foganatosított rendőri intézkedés ellen előterjesztett panaszbeadványa alapján indult eljárást a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (továbbiakban: Ket.) 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel a Ket. 30. § d) pontjára, illetve az Rtv. 93/B. § (2) bekezdésére, megszünteti. Mivel a jogszabályban előírt 30 napos határidőn túl nyújtotta be.

A kapitányságvezető az indokolásban előadta, hogy a panaszos 2014. szeptember 8-án panaszlevelet írt, az eljárás alapját képező – 2014. július 12-én Budapest I. utcai ingatlanál foganatosított rendőri intézkedés ellen. Az intézkedést egy gyermek-elhelyezéssel kapcsolatban fennálló helyzet tisztázása miatt foganatosították. A rendőrök megállapították, hogy a panaszos gyermekeinek elhelyezésével kapcsolatban keletkezett határozatok nem jogerősek, a fellebbezések elbírálása folyamatban van.

S. B. vitatta a rendőri intézkedés jogszerűségét, panaszbeadványában leírta, hogy a rendőrök nem köszöntek, nem mutatkoztak be, nem közölték a jelvéyszámukat, valamint nem mutatták be jelvényüket, továbbá a panaszost „hazugnak” nevezték. Megítélése szerint összességében a rendőrök nem segítették a láthatást, hanem akadályozták.

A kapitányságvezető az I. fokú eljárás során az alábbiakat állapította meg.

Az Rtv. 93/B. § (1) bekezdése rögzíti, hogy az intézkedést foganatosító szervhez benyújtott panaszt, az intézkedést foganatosító szerv vezetője közigazgatási hatósági eljárásban bírálja el.

A (2) bekezdés alapján, a panaszt az intézkedést követő harminc napon belül lehet előterjeszteni és a beérkezéstől, illetve az áttételtől számított harminc napon belül kell elbírálni.

Az eljárás megindulását követően, annak során beszerzett adatok alapján megállapítást nyert, hogy a panaszos 2014. szeptember 8-án terjesztette elő panaszát. A panasz a Rendőrkapitányságra 2014. szeptember 9-én érkezett meg.

A Ket. 30. § b) pontja szerint, a hatóság a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül, nyolc napon belül elutasítja, ha jogszabály a kérelem előterjesztésére határidőt vagy határnapot állapít meg, és a kérelem idő előtti vagy elkésett.

A Ket. 31. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a hatóság az eljárást megszünteti, ha a 30. § alapján a kérelem érdemi vizsgálat nélküli elutasításának lett volna helye, az elutasítási ok azonban az eljárás megindítását követően jutott a hatóság tudomására.

A fentieket figyelembe véve, mivel a panaszos a 2014. július 12-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben az előterjesztésre rendelkezésre álló határidőt túllépve, 2014. szeptember 9-én terjesztette elő panaszbeadványát, ezért a panaszt elkésettnek találta a kapitányságvezető, így azt elutasította.

5) A rendőrség mellékelte továbbá a panaszos által, rendőri intézkedés ellen benyújtott panasz alapján folytatott eljárásában hozott hatályon kívül helyező és egyben felfüggesztő végzést. A határozat tartalma alapján, K. A. r. ezds. kapitányságvezető a fentebb bemutatott végzés hatályon kívül helyezéséről és a Testület értesítésének kézhezvételéig az eljárás felfüggesztéséről döntött.

Tekintettel arra, hogy a II. 4) pontban már a Testület ismertette a panasz eljárás alapjául szolgáló panaszbeadvány tartalmát, ezért az esetleges ismétlések elkerülése végett jelen alponthan nem közlöm azt. Azonban releváns, új információt szolgáltat ezen határozat indokolása tekintetben, mely szerint megállapítást nyert az, hogy a konkrét panasz a 2014. szeptember 6-án történt rendőri intézkedésre vonatkozott, ezért nem tekinthető elkésettnek.

6) A rendőrség mellékelte M. L. r. alezredes osztályvezető által elkészített kivizsgálásról szóló jelentést, mely szerint a panaszos a +361/... vezetékes hívószámú telefonról 2014. szeptember 6-án, 15 óra 56 perckor tett bejelentést a 112-es segélyhívó központba. A bejelentés alapján a Budapest I. utcai címen megjelent és az ott tartózkodó személyek gyermeki láthatását megakadályozták, és emiatt rendőri intézkedést kért. A hívásfogadó központban bejelentését felvették, majd továbbították a BRFK TIK-ba, ahol a régiós irányító a R. 99-es hívójelű járőr részére kiadták, akik kikerültek a helyszínre, majd a megállapítottakat vissza jelentették és közölték, hogy arról jelentést fognak készíteni. Ezen tény a régiós irányító a bejelentési lapban rögzítette, majd a járőrök eltávoztak a helyszínről.

A fentiek alapján M. L. r. alez. osztályvezető megállapította azt, hogy a BRFK TIK-ban szolgáltatott teljesítő régiós irányító ügyeletes vonatkozásában fegyelmi felelősség nem állapítható meg.

7) A rendőrség négy darab hangfelvételt bocsátott a Testület rendelkezésére, illetőleg mellékelte az ennek átadásáról készült jegyzőkönyvet is.

a) Az első hangfelvétel 1 perc 9 másodperc hosszúságú. A hangfelvételen a következők hallhatók.

Segélyhívó központ: - Segélyhívó központ. Miben segíthetek?

K. A-né: - Jó napot kívánok! (...). kerületből beszélek Iparvasút utca 10. szám. Járórt szeretnék kérni, mert megint itt van a férfi, fenyeget és köpköd.

Segélyhívó központ: - Ismeri a férfit? (A hangfelvétel rossz minősége miatt a mondat további része nem érthető)

K. A-né: - Igen, K. R. Jöjjenek, ki legyenek szívesek! Itt cirkuszolnak.

Segélyhívó központ: - Ketten vannak?

K. A-né: - Ott van most, ő is mondja a magáét.

Segélyhívó központ: - Értem.

K. A-né: - Nem érti meg, hogy nem viheti el a gyerekeket.

Segélyhívó központ: - Az Ön nevét kérem.

K. A-né: - Tessék?

Segélyhívó központ: - Az Ön nevét kérem.

K. A-né: - (a panaszos).

Segélyhívó központ: - Ön milyen joggal tartja magánál a gyerekeket?

K. A-né: - Az unokáimnak a nagyszülője vagyok és az unokáimnak a gyámja.

Segélyhívó központ: - Hivatalosan?

K. A-né: - Hivatalosan igen.

Segélyhívó központ: - Értem. Maradjon vonalban egy pillanatra!

K. A-né: - Jó, köszönöm szépen.

b) A második hangfelvétel 2 perc 27 másodperc, melyen a következők hangzottak el.

K. A-né: - Igen, tessék?

Segélyhívó központ: - Segélyhívó vagyok. Kértünk Önnek egy rendőrt. Ott vannak még K. R-ék?

K. A- né: - Persze, rugdossák a kaput, meg köpködnek, minden „rohadt cigány k****- nak lehordanak”.

Segélyhívó: - Az egy családi ház, ahonnan telefonál?

K. A-né: - Igen.

Segélyhívó: - Jó rendben.

K. A-né: - Az I. utca, a P.-vel szemben.

Segélyhívó központ: - Igen azt tudom, a címet mondta, láttam is kiírva. Egy pillanat türelmét kérem itt lesz a rendőr kolléga, beszél vele, és ő akkor ő fogja küldeni a járőrt.

K. A-né: - És mikor jön a járőr?

Segélyhívó központ: - Nem tudom, ezt ő tudja, azért mondom, hogy várjon.

K. A-né: - De itt rugdossák és kapu izé, cigányoznak, meg minden.

Segélyhívó központ: - Értem, ezért tessék megvárni, amíg a rendőr kolléga bejelentkezik. Vele meg tudja beszélni.

K. A-né: - Jó, köszönöm.

Segélyhívó központ: - Maradjon vonalban!

K. A-né: - Maradok.

Segélyhívó központ: - A hölgy, aki K. úrral van, az kicsoda?

K. A-né: - Az élettársa, a mostani bikája.

Segélyhívó központ: - A hölgy az Önnek rokona?

K. A- né: - Nem, hanem a gyerekek, az unokáim anyja.

Segélyhívó központ: - Jaj értem.

K. A-né: - De bántalmazás miatt kiemelték a gyerekeket és én kaptam meg a gyámügyi felügyeletet. Látogathatná a gyerekeket négy órától 7 óráig, de nem hajlandó látogatni, mindenáron el akarják vinni.

Segélyhívó központ: - Ha jól értettem akkor az Ön fiának volt a korábbi barátnője a hölgy.

K. A-né: - Igen.

Segélyhívó központ: - Tőle születtek a gyerekek?

K. A-né: - Igen.

Segélyhívó központ: - Az ő kapcsolatuk megromlott és ő most szeretné a gyerekeket elvinni.

K. A-né: - Hát nem szeretné. Másodszor emelték ki a gyerekeket bántalmazás miatt a nőtől. Most is a gyámügy emelte ki.

Segélyhívó központ: - Be tudnak jutni Önhöz, vagy?(A mondat további része a zaj miatt nem érthető.)

K. A-né: - Ha kitolja a kaput akkor igen, mert rugdossa, mint egy állat.

Segélyhívó központ: - Úgy látom, a rendőr kolléga nem akar érkezni, vagy biztos más vonalon beszél, de itt van. Egy pillanat és akkor kapcsolom.

K. A-né: - Jó, köszönöm.

Segélyhívó központ: - Hölgyem, vissza fogja hívni a rendőr kolléga.

K. A-né: - Jó, köszönöm.

Segélyhívó központ: - Köszönöm szépen. Vissz'hall.

c) A harmadik hangfelvétel 1 perc 31 másodperc hosszúságú. A hangfelvételen a következő párbeszéd található.

Rendőrség: - Rendőrség.

Segélyhívó központ: - K. M. vagyok, szerbusz. Nem téged szerettelek volna, hanem a (...) kerületet, de foglalt volt, vagy nem tudom mi a probléma.

Rendőrség: - Igen, mondjad.

Segélyhívó központ: - Átküldtem neked az adatlapot.

Rendőrség: - Várj egy picit. Melyik adatlapot?

Segélyhívó központ: - Ez a Budapest Iparvasút utca 10. XVIII. kerület, a panaszos.

Rendőrség: - És mi a gond ezzel?

Segélyhívó központ: - Az, hogy nem tudtam átkapcsolni.

Rendőrség: - Aha, értem.

Segélyhívó központ: - Valami van az azonosítószámmal, vagy rosszul van bejelentkezve, vagy valami probléma, mert nekem kiírta, hogy sikertelen a segítségkérés, és ilyenkor általában az van, hogy rossz a bejelentkezése.

Rendőrség: - Aha, mi be vagyunk jelentkezve, nem tudom miért nem tudtátok, akkor kapcsolni. Nekem zöld mind a kettő.

Segélyhívó központ: - Jó, de hát ez másik kerület.

Rendőrség: - Pedig a (...) -as kolléga is be van jelentkezve.

Segélyhívó központ: - Én elhiszem, csak lehet, rosszul van bejelentkezve. Azt igazolta vissza, hogy nem tudom kapcsolni.

Rendőrség: - Jó, jó. És mi van ezzel a hölgygel?

Segélyhívó központ: - Ott vannak a fiának a volt felesége, az unokái anyja és egy másik férfival erőszakkal el akarják vinni a gyerekeket, akiknek hivatalosan ő a gyámja. Rá akarják törni az ajtót.

Rendőrség: - Jaj, értem

Segélyhívó központ: - Ezért akartam kapcsolni.

Rendőrség: - Kolléga majd kiszáll.

Segélyhívó központ: - Rendben, köszönöm szépen.

Rendőrség: - Helló.

Segélyhívó központ: - Szia.

d) A negyedik hangfelvétel 3 perc 7 másodperc hosszúságú, amelyen az alábbiak hangzottak el.

Segélyhívó központ: - Jó napot, segélyhívó központ. Miben segíthetek?

Panaszos: - Jó napot, a panaszos vagyok és... (A mondat további része nem érthető a hangfelvétel rossz minősége miatt)

Segélyhívó központ: - Még egyszer a nevét!

Panaszos: - A panaszos vagyok és... (A mondat további része nem érthető)

Segélyhívó központ: - Honnan telefonál?

Panaszos: - Az I. utcából telefonálok, és ismételten nem kapom meg a gyerekeimet láthatásra. Már több alkalommal jeleztem, két alkalommal már a Rendőrkapitányságon feljelentést is tettem az ügyben. Bíróságnál tart a dolog. Most jelenleg a határozat nincs nálam, mert nem szándékoztam rendőrségi segítséget kérni ismételten, de úgy látom, hogy a nagymama nem bír magával, ezáltal kérném a segítséget. Ő nála is meg kell lennie, illetve a (...). kerületnél is bent van.

Segélyhívó központ: - A gyerekei most is az I. p. utcában vannak?

Panaszos: - I..

Segélyhívó központ: Ja, I. utca?

Panaszos: - Így van. És még látni se engedi őket, nem engedi ki a házból a kertbe sem, hogy láthassam. Itt „kajabáltak” az előbb az ablakból nekem, hogy nem engedi ki őket a mama.

Segélyhívó központ: - Még egyszer I. utca hány szám volt?

Panaszos: - (...).

Segélyhívó központ: - És akkor (...). kerület, igaz?

Panaszos: - Így van, így van. És a (...). kerületi Rendőrkapitányságon már kétszeres feljelentést tettem.

Segélyhívó központ: - És nem adja ki a gyerekeit a volt férje?

Panaszos: Nem, a nagymamánál vannak ideiglenesen elhelyezve, és nekem láthatásom van és körülbelül május óta folyamatosan megakadályozza a láthatást. Viszont mondom most nálam nincs itt a határozat, amely azt mondja, hogy oda kell adnia, de a rendőrségen, a (...)-ban már kétszeresen bent van ez a határozat. Tehát tudnak róla.

Segélyhívó központ: - Ez a nő az Ön édesanyja tulajdonképpen?

Panaszos: - Nem, a gyerekeknek az apjának az édesanyja.

Segélyhívó központ: - Értem.

Panaszos: - Ha az én édesanyám lenne, nem lenne ilyen problémám.

Segélyhívó központ: - És akkor a határozat nincs magánál igaz?

Panaszos: - A határozat most nincs nálam, de mondom, hogy már kétszeresen bent van a (...) kerületi Rendőrkapitányságon, amely kimondja, hogy első és harmadik héten, fellebbezésre tekintet nélkül négytől héting enyéme a gyerekek. Tehát három óráról beszélünk, amire sem hajlandó az öregasszony.

Segélyhívó központ: - Jó, rendben. Bérházzal vagy családi házzal van szó?

Panaszos: - Családi ház.

Segélyhívó központ: - Családi házzal van szó, a rendőr kollégát értesítem. Köszönöm a bejelentését.

Panaszos: - Jó, köszönöm szépen.

Segélyhívó központ: - Viszonthallásra.

Panaszos: - Viszonthallásra.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel az Rtv.) és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség II. cikkben rögzített emberi méltósághoz való jogát, XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, az alábbiak szerint.

1) A Testület első körben megvizsgálta azt, hogy a rendőröknek keletkezett-e intézkedési kötelezettségük, amely kapcsán az alábbi megállapításokat tette.

A rendőrség tájékoztatása szerint a panaszos telefonon tett bejelentést a rendőrségre, amelyben a rendőrség tudomására hozta, hogy két, kiskorú gyermekét szeretné látni, azaz láthatási jogával szeretne élni, de abban K. A. a gyermekei nagymamája akadályozza. A

panaszos előadta, hogy el akarja vinni a gyermekeket, de K. A. azt nem biztosítja a számára. A helyszínre kiérkező rendőrök meghallgatták a bejelentőt, K. A-t és a panasztot felszólították, hogy hivatalos okiratokkal igazolja azt, hogy jogosult a gyermekek láthatására. Figyelemmel arra, hogy a panaszosnál nem volt semmilyen irat, így nem tudta igazolni jogosultságát, ezért megkérték K. A-t, hogy igazolja azt, hogy valóban a gyermekek hivatalos gyámjának minősül-e. Ennek K. A. eleget tett. A rendőrök a helyszínen megállapították, hogy a bejelentés helyén a panaszos csupán a gyermekek láthatására jogosult, azokat a hatályos határozatok értelmében nem viheti el. A rendőrök az információgyűjtés során azt is megtudták, hogy a panaszos és volt élettársa között, évek óta megromlott a viszony. Szerelmükből született két gyermek, akik láthatási jogának a rendezéséről a Gyámhatóságon eljárás van folyamatban. A végső döntést a bíróság fogja meghozni, de arra még várni kell. Az elmúlt időszakban, hasonló bejelentés miatt, 2014. július 11-én, július 12-én, és a szóban forgó szeptember 6-án történt rendőri intézkedés. Ezekon felül, az ellenérdekű felek több feljelentést is tettek egymás ellen a kerületi rendőrkapitányságon. A panaszos minden egyes rendőri intézkedés alkalmával elmondta, hogy azért kéri a hatóság segítségét, hogy nyoma legyen az esetnek, mellyel alátámaszthatja, igazolhatja problémáit, és ezzel, ezekkel elősegítheti a kedvező bírói döntést.

Az Rtv. 1. § (2) bekezdés 1) pontja szerint a rendőrség az Alaptörvényben, az Rtv-ben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését.

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e bűncselekmény elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely bűncselekmény tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e bűncselekményt, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként bűncselekmény gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

A Büntető Törvénykönyvről 2012. évi C. törvény (továbbiakban: Btk.) 210. § (1) bekezdése értelmében, aki a hatósági határozat alapján nála elhelyezett kiskorú és a kiskorúval kapcsolattartásra jogosult személy közötti kapcsolat kialakítását vagy fenntartását a kapcsolattartás kikényszerítése érdekében alkalmazott bírság kiszabását követően is önhibájából akadályozza, vétség miatt egy évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

A rendőri jelentések és a panaszosi előadás abban megegyezik, hogy a panaszos bejelentést tett arról, hogy a gyermekek nagymamája K. A.-né nem biztosítja számára a láthatást, ezért rendőri segítséget kért. Ezzel ellentétben a hanganyagok alapján az is kiderül, hogy K. A. is bejelentést tett a rendőrségre, hogy a panaszos jogellenesen akarja elvinni a gyermekek tőle, mint hivatalos gyámtól.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvetette annak a gyanúját, hogy vagy a panaszos sérelmére, vagy K. A. sérelmére jogellenes cselekményt (kapcsolattartás akadályozása) követtek el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Ennek értelmében a rendőrségnek a bejelentés helyszínén meg kellett jelennie, meg kellett arról győződnie, hogy mennyiben minősülnek valósan a bejelentések tartalmi. Ennek keretén belül meg kellett hallgatni a helyszínen tartózkodókat és anélkül, hogy a kapcsolattartás, valamint láthatás kérdésében állást foglaljon meg kellett győződnie arról – a lehetőségekhez képest –, hogy a helyszínen lévő személyek hogyan tudják igazolni az általuk hivatkozott jogosultságokat. Ezért a rendőrségnek a helyszínen meg kellett tekintenie az egyes jogosultságok igazolására szolgáló dokumentumokat.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség számára a telefonos bejelentésekben közöltek intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, így a rendőrségnek meg kellett jelennie a bejelentések helyszínén azért, hogy az abban foglaltak valóságalapjáról meggyőződhesse. A rendőrség – a Testület megállapításai szerint – ennek eleget tett, hiszen meghallgatta a helyszínen jelenlévőket, felszólította őket okirati bizonyítékok szolgáltatására. Tekintettel arra, hogy a rendőrség az Rtv. 13. §-a alapján számára előírt intézkedési kötelezettségének eleget tett, annak keretén belül a lehetőségekhez képest intézkedett, így a Testület véleménye szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet a panaszossal szemben lefolytatott rendőri intézkedés következtében.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a bejelentések tartalma miatt a rendőrségnek fennállt az intézkedési kötelezettsége.

2) A Testület ezt követően azt vizsgálta meg, hogy a rendőrség hogyan tett eleget az intézkedési kötelezettségének, hiszen a panaszos álláspontja szerint a rendőrök megakadályozták abban, hogy a gyermekeit láthassa, pedig neki arra joga lett volna.

A rendőrség tájékoztatása szerint a helyszínen meghallgatták a két bejelentőt, őket nyilatkoztatták a történetekkel kapcsolatban, majd a lehetőségekhez képest megpróbálták felderíteni a történeteket. Ennek érdekében bekérték az egyes jogosultságok igazolására szolgáló hivatalos iratokat, amellyel a panaszos nem, hanem K. A. rendelkezett. K. A. meghallgatása során bemutatta a Gyámhatóság 2014. augusztus 25-i határozatát, melyben az szerepel, hogy látogathatja a panaszos a gyermekeket, azonban a nagyszülő házából nem viheti ki őket. Mivel a panaszos élettársa segítségével el szándékozta vinni a gyermekeket a helyszínről, ezért a rendőrök a határozat alapján felvilágosították, hogy ezt nem teheti meg.

Az Rtv. 24. § (1) bekezdése értelmében a rendőr köteles a feladatkörébe tartozó segítséget, illetőleg a hozzáfordulónak a tőle elvárható felvilágosítást megadni. Jelen jogszabályhely (2) bekezdése szerint a magánérdek védelme a törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

A hivatkozott Rtv-beli szakasz alapján látható, hogy a rendőrség főszabály szerint közérdekből járhat el, azonban az Rtv. 24. § (2) bekezdése kivételesen tartalmazza, hogy a rendőr magánérdek alapján csakis *ultima ratio* jelleggel járhat el, amikor a törvényes védelem más módon nem biztosítható.

Jelen eset kapcsán a törvényes védelmet a Gyámhatóság 2014. augusztus 25-én kelt határozata tartalmazta. Ezen dokumentum által garantált védelmet arra, hogy a gyermekeket a panaszos nem viheti el a nagymama házából. Mivel a gyermekek jogainak védelmét a határozat biztosította, így a rendőrség nem avatkozhatott bele ezen magánjogi jogviszonyba, hanem csak a szükséges felvilágosítás, tájékoztatás adására volt köteles. Ennek a Testület álláspontja szerint eleget is tett, amellyel a panaszos nem értett egyet, azt vitatta. Adott helyzetben, adott körülmények között a rendőrség a magánérdek védelmét csakis ezen úton biztosíthatta, hiszen arra is figyelemmel kellett lennie, hogy hatáskörén nem terjeszkedhet túl és a közérdek védőjeként szervesen nem avatkozhatott bele a panaszos magánjog által szabályozott jogviszonyába.

Tekintettel a fentebb leírtakra a Testület álláspontja szerint a panaszost nem érte jogsérelem a rendőri intézkedés során, hiszen a rendőrség – hatáskörének hiányában – nem avatkozhat bele magánjogi jogviszonyokba, azokról csak a szükséges tájékoztatás adhatja meg. Amennyiben a panaszos mégis úgy érzi, hogy jogsérelmet szenvedett azt a megfelelő magánjogi fórum előtt érvényesítheti, hiszen jelen esetben a rendőrség csak az Rtv. felhatalmazása alapján csak a szükséges felvilágosítást adhatja meg, nem foglalhat állást magánjogi kérdésekben. A Testület álláspontja szerint a rendőröknek az adott helyzetben kötelességük volt megadni a szükséges jogi tájékoztatást a panaszosnak arról, hogy a kapcsolattartási jogvita eldöntésére nincs hatáskörük, és arról is, hogy jogainak mely fórum előtt szerezhethet érvényt. Ezen kötelezettségnek a rendőri jelentés alapján eleget tettek, illetve a panaszos nem túl részletes előadása is erre utal. Másrészt a rendőröknek kötelességük volt e körben az alapvető helyszíni vizsgálatokat megtenni, meghallgatni a panaszost illetve a nagymamát, az ügyben keletkezett rendelkezésre álló határozatokat megtekinteni.

Mivel a felvilágosítást a rendőrség megadta a panaszosnak – amelyet a panaszos is előadott a beadványában – ezért a Testület álláspontja szerint az intézkedés minősége kapcsán a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

A Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet.

3) A panaszos kifogásolta a rendőrség szolgálati fellépését; nevezetesen, hogy a rendőrök neki nem köszöntek, nem mutatkoztak be és nem közölték azonosítószámukat és szolgálati helyüket.

A rendőrség határozottan visszautasította a panaszos állításának valóság alapját. A rendőrség szerint az intézkedő járőrök az intézkedést az Rtv. 20 § (2) bekezdésében, illetőleg a Szolgálati Szabályzat 5. § (1) bekezdésében foglaltaknak eleget téve, a napszaknak megfelelő köszönéssel, ezt követően nevük, rendfokozatuk, jelvénytípusuk, beosztási helyük megjelölésével kezdtek, és a szolgálati fellépésre vonatkozó jogszabályi előírásokat az intézkedés során mindvégig betartották.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület a panaszos és a rendőrség által előadott tények tekintetében ellentmondást tapasztalt, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközével és csekély számú bizonyítékával nem tudott feloldani, így nem tudott egy olyan történeti tényállást megállapítani, amely alapján a panaszos kifogását érdemben megvizsgálhatta volna, így csakis arra az álláspontra helyezkedhetett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A tényállások között feszülő, feloldhatatlan ellentmondásra tekintettel a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelme nem megállapítható a rendőri fellépés kapcsán.

4) Végezetül a panaszos továbbá sérelmezte, hogy a rendőrök meghazudtolták illetőleg hazugnak nevezték.

A rendőrség ezen kijelentés valóság alapját határozottan visszautasította. Elmondásaik alapján sem a panaszost, sem pedig egyik helyszínen tartózkodó személyt nem nevezte a rendőr hazugnak.

Az Rtv. 2. § (1) bekezdés második mondata szerint a rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerül – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelem és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel összhangban ugyanis az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.

A Testület ezzel kapcsolatban szükségesnek tartja kiemelni a Magyar Köztársaság Rendőrségének Etikai Kódexét, amelynek 1. pontja előírja: a rendőr „önként vállalt hivatásával szemben különleges társadalmi elvárások érvényesülnek, melyekre szolgálati viszonyának fennállása alatt mindvégig figyelemmel kell lennie.” Az 5. pont szerint: „a rendőr a ráruházott hatalom alkalmazása során megfontolt és mértéktartó, intézkedéseit (...) indulatoktól mentesen hajtja végre, kerüli a szükségtelen konfliktusok kialakítását. Nem alkalmaz (...) megalázó bánásmódot és ezt másoktól sem tűri el.” A 7. pont utolsó mondata szerint „tudatában van annak, hogy saját személyén keresztül az egész testület megítéléséért is felelős.”

A Testület továbbá jelen esetben is irányadónak tartja a korábbi állásfoglalásaiban [lásd pl. a 65/2008. (VIII. 18.) sz. állásfoglalás indokolása II. részének 3. pontját] megfogalmazottakat, miszerint „a rendőri hivatást választóktól, főleg az Rtv.-ben is szereplő szolgálati feladatok ellátása során – ezen belül is első sorban akkor, amikor intézkedés közben az állampolgárokkal közvetlen kapcsolatba kerülnek – más állampolgárokénál magasabb erkölcsi tartás, fokozottabb türelmesség és tolerancia, körültekintő és mások számára példaértékű viselkedés várható el. Mindez adódik az Rtv. azon rendelkezéseiből, amelyek kiemelkedő közhatalmi jogosítványokkal ruházzák fel a rendőröket, így az államszervezetten belül kitüntetett pozícióba helyezve őket. Ezzel arányosan azonban az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szigorúbb követelményeket is támaszt velük szemben, és az ezeknek való megfelelést maradéktalanul megköveteli, a számonkérhetőség lehetőségeit is megteremtve.”

A panaszos és a rendőrség által közölt információk ellentétben állnak egymással, amelyet a Testület a rendelkezésére álló korlátozott számú bizonyítási eszközére és a bizonyítékok csekély számára tekintettel nem tudott feloldani, így nem tudott kialakítani egy olyan tényállást, amely kapcsán a panaszos kifogásait alaposan megvizsgálhatta volna. A feloldhatatlan ellentétre tekintettel a Testület csak úgy határozhatott, hogy a panaszos emberi méltóságához való jogának a sérelme a rendőr által tett kijelentések kapcsán nem megállapítható.

Az előzőekben kifejtettek szerint a panaszos emberi méltóságához fűződő jogának a sérelme a tapasztalt, a tényeladatok között feszülő ellentétre tekintettel nem megállapítható.

A Testület jelen kifogás kapcsán is olyan fokú ellentmondást tapasztalt a panaszos és a rendőr által közölt történeti tényállási elemek tekintetében, amelyet a rendelkezésére álló korlátozott

számú bizonyítási eszközével és a birtokában lévő csekély számú bizonyítékkal nem tudott feloldani, így nem tudott megnyugtatóan állást foglalni a panaszos által kifogásoltakban, hiszen nem tudott olyan történeti tényállást megállapítani, amelynek tükrében a kérdést megvizsgálhatta volna. Így a Testület csak arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

A fentiekben közöltek alapján a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható.

V.

A Testület lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett a panaszossal szemben, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. A panaszos külön kifogásolta, hogy a vele szemben lefolytatott rendőri intézkedés akadályozta a gyermekeivel való kapcsolattartásban, így a Testület megvizsgálta, hogy a rendőrök hogyan tettek eleget intézkedési kötelezettségüknek. Ennek kapcsán a Testület arra az álláspontra helyezkedett, hogy a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet, hiszen a rendőrök a hatásköri szabályokra figyelemmel megadták a szükséges tájékoztatást, egyéb érdemi cselekményt nem foganatosíthattak a magánjogi jogviszony jellegére tekintettel. A Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogának a sérelme nem megállapítható a kifogásolt rendőri fellépés kapcsán; valamint szintén ezen okból a panaszos emberi méltósághoz való jogának a sérelme nem megállapítható azon panaszosi kifogás kapcsán, amely arra utalt, hogy a rendőrök őt hazugnak nevezték.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. szeptember 24.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes,

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag